

Spørgsmålet om den ligningsmæssige bedømmelse af sådanne konstruktioner henhører under ligningsmyndighederne.

Det kan tilføjes, at Danmarks Nationalbank i anledning af spørgsmålet har udtalt følgende:

»Nationalbanken og pengeinstitutternes organisationer nedsatte i januar 1986 et udvalg, som i 1986 skulle følge pengeinstitutternes markedsføring af forbrugslån mv. Som grundlag for udvalgets vurdering af markedsføringen formuleredes et sæt retningslinier, som af pengeinstitutternes organisationer er tilstillet samtlige medlemmer.

Retningslinierne vedrører først og fremmest markedsføring af lån til egentlige forbrugsformål, men indeholder tillige en passus om, at »Der må ikke markedsføres finansielle konstruktioner, som er skattemæssigt motiverede. Dette gælder såvel udlåns- som indlånsforretninger, f. eks. ved ændringer i hidtidige bogføringstidspunkter for renteindtægter og renteudgifter«.

Da såvel skattereformen som den af regeringen foreslåede afgift på renter af forbrugslån vil kunne indebære en tilskyndelse til tidsmæssig forskydning af tilskrivningen af renteindtægter og renteudgifter mellem 1986 og 1987, er Nationalbanken og pengeinstitutternes organisationer indstillet på at erindre om den ovenfor citerede regel og specielt henstille, at pengeinstitutterne ikke afviger fra sædvanlig bogføringspraksis ved debitering af udlånsrente. Den præcise formulering af henstillingen må selvsagt afvente den endelige udformning af afgiftsloven.«

Spørgsmål 20:

»Ministeren oplyste under 1. behandling, at regeringen ønsker en rentesækning, men at det private lånefinansierede forbrug ikke må øges som følge heraf, hvorfor det er nødvendigt at gøre dette dyrere.

Skal det forstås således, at regeringen i den nærmeste fremtid forventer et rentefald, som vil neutralisere den stigning i omkostningerne ved låntagning, som 20 pct.-afgiften vil medføre?»

Svar:

Regeringen ønsker en rentesækning for at stimulere erhvervsinvesteringerne. Målet er, at investeringerne skal udgøre en større

del – og forbruget omvendt en mindre del – af produktionsresultatet. Og det er i denne henseende et problem, at et rentefald må forventes *både* at øge investeringerne og det private forbrug.

Det er usikkert, hvor meget indgrebene kan få renten til at falde. Hvis der forudsættes et rentefald på ca. 2 procentenheder fra niveauet i oktober 1986 (ca. 11 pct.), vil niveauet ultimo 1987 blive ca. 9 pct. Om en sådan renteudvikling kan realiseres, vil ikke blot afhænge af, om de foreslåede indgreb gennemføres, men også af den samfundsøkonomiske udvikling i øvrigt, herunder ikke mindst af udfaldet af de forestående overenskomstforhandlinger.

Forbrugslåneafgiften svarer til en forhøjelse af før-skat renten på godt 4 procentenheder (f. eks. fra 11 til 15 pct.), og til en forøgelse af efter-skat renten på ca. 2 procentenheder (f. eks. fra 5½ til 7½ pct.). Forudsættes et rentefald på 2 procentenheder oveni, bliver slutresultatet en før-skat rente på 13 pct. og en efter-skat rente på 6½ pct.

Det bemærkes, at forbrugslåneafgiften under alle omstændigheder vil bevirke, at investeringerne ved et fremtidigt rentefald vil kunne vokse, samtidig med at forbruget holdes nede.

Spørgsmål 31:

Hvilke administrative vanskeligheder vil der være ved at opgøre samlede renteudgifter pr. 7. oktober 1986?

Svar:

Ved besvarelsen af spørgsmålet er det lagt til grund, at en opgørelse af renteudgifterne eller gælden pr. 7. oktober 1986 skal benyttes til at fritage renter af lån optaget før den 7. oktober 1986 fra afgift, således at alene renter af lån optaget den 7. oktober 1986 eller senere skal belægges med afgift, medmindre de af andre grunde friholdes.

Om de administrative problemer ved en sondring mellem gamle og nye lån bemærkes:

a. For kassekreditter, kontoordninger og lignende konti med adgang til variabel udnyttelse kan opdelingen ikke praktiseres på en rimelig og hensigtsmæssig måde.

Hvis man vælger at betragte kontoens saldo pr. 7. oktober 1986 som udtryk for det